

na vojna je nekaj čudnega. Preje so se vojskove armade, zdaj je to vojna narodov. Preje bi bila vojna s tem končana, da je bila sovražna armada premagana, zdaj konča vojna s premaganjem sovražnega naroda. To vse pred vojno nismo vedeli in smo se morali šele v vojni priučiti. Odločilnih bitk, kakor v prejšnjih vojnah, ni več, ali pa one odločujejo, kakor bitka pri Tannenbergu, še posredno. Vojaški porazi razrušijo zaupanje ljudstva do njegove vlade, opozicija se okrepiča, pridobiva na moči, vlada pade. Ako je potem, kakor na Ruskem, ves zistem strohnel in gnil, pride ravno do splošnega poloma. Ruska revolucija torej ni srečni slučaj, marveč le posledica naših zmaga."

To je mnenje najznamenitejših nemških vojskovodij. In to mnenje gotovo poklicanih mož nam daje upanje, da bode kmalu te grozovite vojne konec in da nam bode ta konec prinesel zmago ter jamstvo ze srečno bodočnost.

Prvi minister Poljske.

Dosedanji kronske referendar regentskega sveta Poljske dr. Jan Kucharzewski, katerega

Dr. Jan Kucharzewski.

sliko danes prinašamo, je prvi minister novo ustanovljene poljske države.

VELIKA URA

zahteva velik narod! Gre za bodočnost naših otrok, naše očetnjave!

Vsak posameznik v deželi, ki podpiše

7. vojno posojilo,

krepi armado, jači državo in utruju varnost sedanjega in vseh prejšnjih vojnih posojil!

Slovensko-prvaški poslanci proti miru!

Splošna
brambna dolžnost
zunaj! doma!

Stori svojo dolžnost!

Slovensko-prvaški poslanci proti miru!

V zadnjih mesecih smo čitali stokrat v prvaških listih grdo laž, da edino hudobni Nemci prepečajo sklenitev mira. To laž se je tiskalo vedno nanovo vkljub temu, da sta bila pokojni naš cesar Franc Jožef in nemški cesar Viljem skozi desetletja najboljša varovalca miru, — vkljub temu, da sta naš cesar Karl in nemški cesar Viljem opetovan

sovražnikom ponudila roko k spravi, čeprav so bile njune armade povsod zmagovalne, — prvaško časopisje je ednostavno lagalo naprej . . .

Zdaj pa se je zgodilo, da so na celi črti premagani Rusi — ki so jim naši in nemški vojaki v neštetih bitkah dokazali, da ne zmaguje številno armada, marveč le duh, le domovinski čut, le pravčnost boja, — da so torej ti Rusi vsled zmage boljševiške revolucije ponudili premirje v svrhu pogajanja za mir. Vsi smo bili veseli, kajti to je bil prvi žarek prihajajočega miru. Avstro-ogrška in nemška vlada sta rusko ponudbo pošteno sprejeli. Kajti vsi smo za mir!

Pošten človek bi mislil, da bodejo i slovensko-prvaški poslanci kar zavirkali od veselja in iz stališča patriotizma ter svojega naroda za čimhitrejšo rešitev te zadeve delovali. Pa — figa! Kdor je to mislil, bil je opeharjen! V državnem zboru in v svojem časopisu, gotovo pa se bolj v ustmeni agitaciji med preprostim ljudstvom, se je pričelo hujskati proti tej ruski mirovni ponudbi. Poslanec dr. Korošec in njegovi slovensko-prvaški priatelji so v državnem zboru javno napadli c. k. avstrijsko vlado zaradi te zadeve . . .

Zakaj? Zakaj vse to? To ni blažnost, to je zistem, to je naročeno, premišljeno delo! Tisti slovensko-prvaški poslanci in voditelji, ki se navdušujejo za „jugoslovanstvo“, to se pravi za razrušenje današnje Avstrije ter za združitev Srbov, Hrvatov in Slovencev, — vedo prav dobro, da to pri današnjih razmerah ni mogče. Naša Avstrija ne bodo razkosana, kajti v zvesti zvezzi z Nemčijo zmaguje na vseh frontah! Zato so ti poštenski hoteli doseči združenje Srbov, Hrvatov, in Slovencev na mirovni konferenci. To so tudi naravnost zahtevali! Srbi, Rusi, Anglezi, Italijani, Francozi in Japonci, morda celo afriški zamorci in Amerikanci naj bi torej sklepali o popolnoma notranjih zadevah Avstrije, o bodočnosti Avstrije . . . V moji hiši pa ne sme nikdo razven mene gospodariti! Kdor hoče biti pod kraljemorilsko srbsko komando, ta naj gre tja na Balkan, čeprav mu lahko prekorujemo, da bode tam kmalu vislice našel . . . Kajti v drugih državah res ni mogče, da bi Gregorini in Kramarji, Hribarji in Kloufači, skozi dolga leta pod očmi ponizne oblasti igrali veliko politično vlogo . . .

Ruski „boljševiki“ so se naveličali vojne, ki jim je rinašala poraz za porazom. Ponudili so zdaj k o premaganci roko v častno spravo. V svoji ponudbi se seveda niso spomnili mariborskega kaplana Korošca in ostalih prvaških vodij, in se tudi niso ozirali na njih politične nazore. Zato so ti slovensko-prvaški voditelji z neverjetno strastjo in prednrostjo zapričeli boj proti miru. Ljubše jim je nadaljevanje vojne, nego mir brez protiavstrijskega združenja Srbov, Hrvatov in Slovencev. Kakor so ti slovensko-prvaški voditelji vrgli katoličanstvo čez krov, kakor so si upali papeža in škofo v duhovniški obleki psovati, kakor so pridigovali „bratstvo“ s kraljemorilskimi Srbi, — tako skušajo i sedaj preprečiti mir. Za pravčni avstrijski mir se jim ne gre, pač pa za združenje s Srbi, ki bi pomenilo konec Avstrije in tuli konec slovenskega naroda.

Sreča, velika sreča je, da slovensko ljudstvo v svoji pretežni večini ne stoji za temi prvaškimi voditelji. Slovensko ljudstvo na Štajerskem in Koroškem, katerega sinovi prelivajo junaska na vseh bojiščih svojo kri za Avstrijo, se zgraže nad tem počenjanjem. Slovensko-prvaški voditelji naj hujško proti miru, — slovensko ljudstvo je in ostane za pošteni, stalni, avstrijski mir.

Podpisujte 7. vojno posojilo!

Ruske amaconke.

Kakor znano, stojimo zdaj v pogajanjih zaradi premirja z Rusijo. Rusi so pričeli v

Russlands Amazonen.

zadnjem času že ženske vojake vporabljati. Prinašamo sliko takih ženskih vojakov, ki dokazujojo seveda le strast sovraštva gotovih vseslovanskih ruskih krogov.

Politični utrinki.

Medajle za veleizdajalce.

„Narodni Listy“ poročajo popolnoma očitno, menda še z nekakim češko-narodnim ponosom, da je češki kipar Kanka napravil plakete Kramara ter Razina. Te medajle s slikami pomiloščenih veleizdajalcev se bodo od tajništva mladočeske stranke prodajale. Lepe šege! V svoji neskončni ljubezni je naš cesar na smrt obsojene veleizdajalce pomilostil. Zdaj pa se dela v zahvalo „medajle“ s podobami teh poštencakov! Kaj ko bi kak češki kipar še napravil plakete s podobo torpednega čolna, ki se je Lahom prodal? . . .

Ruski vojni vjetniki govorniki na Ogrskem.

Glasom časniških poročil je govoril na nekem zborovanju socijalnih demokratov na Ogrskem tudi neki ruski vojni vjetnik pod velikim odobravanjem. To je pač precej hudi paper! Ruski vojni vjetniki delajo zdaj torej že politiko na Ogrskem. Morda se jih pokliče še v kakšno ministerstvo, da uvedejo tam — ruske razmere.

Visokim duhovnikom ni treba plačati davka!

Poslanec Viskovsky je v avstrijski državni zbornicu predlagal, da naj se prisili tudi visoke cerkvene dostojarstvenike, ki so pred vojno obogateli, do plačila vojnega davka. Ta predlog je bil s 169 proti 148 glasovi odobren. Toraj bogatim duhovnikom ni treba plačati davka!

Min. predsednik Seidler o pogajanjih z Rusijo.

K-B. Dunaj, 30. novembra. Začetkom seje je izjavil ministrski predsednik dr. vitez Seidler, da je avstro-ogrška vlada odločena stopiti z rusko vlado v pogajanja v duhu spravljivosti, ker stremi, čimprej da doseže mir, ki omogoči za bodoče zaupljivo sodelovanje narodov. Avstro-ogrška vlada bo stremila pri svojih pogajanjih za splošni mir za tem, da doseže z onimi državami, ki se izjavijo na podlagi sedaj od Rusije izvršene povabilo za pripravljene skleniti mir, tak mir, ki bo za vse skupine, katere sklenejo pogodbo, časten, in kateremu bo temeljno načelo: »Noben teritorij, in gospodarske sile.« Avstro-ogrška vlada bo pri tem privzalo pravico onih držav, ki bodo sklepale z njo mirovno pogodbo, da smojo svojim narodom dati popolno slobodo, da se odločijo o svoji državni bodočnosti, s svoje strani pa bo zahtevala, da izostane vsako vmešavaanje v našo lastno državno organizacijo.

Kot avstrijski ministrski predsednik moram opozarjati na dejstvo, da smo naša država, ki ima poslanstvo zborico, izvoljeno na podlagi splošne, enake, tajne in direktne volilne pravice, upravičeno trdit, da ima ljudsko zastopništvo, da si bolj demokratično moremo komaj misliti in da so dani vsi predpogoj, da sami določamo o politični usodi narodov v državi.

Nemški državnji tajnik o mirovni ponudbi.

K-B. V glavnem odseku državnega zobra je 30. t. m. govoril nemški državnji tajnik za zunanje zadeve dr. v. Kühlmann med drugim tako-le:

Gospoda moja! Naši pogledi se obračajo v tem trenutku proti vzhodu. Rusija, ki je vrgla baklo vojne v svet, Rusija, kjer je do mozga in kosti gnila tolpa birokratov in zajedavcev, dosegla preko morda včasih bla-